Dosarul nr. 4r-668/26 Judecătoria Străşeni (sediul Central)
4-25088327-02-4r-04022026 Judecător: Iana TALMACI

D E C I Z I E
În numele Legii

30 iunie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecătorii: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A examinat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul procurorului delegat în Procuratura Străşeni, oficiul Principal, Larisa DAVID și recursul avocatului Daniela HEDEA în numele persoanei interesate Andrian SCOBICI, declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Străşeni (sediul Central) din 12 ianuarie 2026, în cauza contravențională la contestația SRL „Nalan Lux" împotriva ordonanței procurorului din 28 mai 2025, în baza art. 335 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 20.06.2025 până la 12.01.2026;
- în procedura instanței de recurs de la 04.02.2026 până la 30.06.2026.
Procedura de înștiințare legală executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurenți, Colegiul penal al Curții de Apel Centru-

C O N S T A T Ă:

1. La 28 mai 2025, prin ordonanța procurorului delegat în Procuratura Străşeni, oficiul Principal, Larisa DAVID, a fost dispusă încetarea procesului contravențional pornit în baza art. 335 alin. (1) Cod contravențional „samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație dacă fapta nu constituie infracțiune", în privința lui Andrian SCOBICI, administratorul SRL„ADISCOM AS" pe motiv că nu există faptul contravenției.

2. La 18 iunie 2025, reprezentantul SRL „Nalan-Lux" avocatul Marin BARCARU a depus contestație împotriva ordonanței procurorului Procuraturii Străşeni, Oficiul Principal Larisa DAVID din 28 mai 2025, în baza art. 335 Cod contravențional.

În motivarea contestației a indicat că, la 11 decembrie 2024, în jurul orei 09:30, administratorul victimei SRL „Nalan-Lux", cet. Petrea Valeriu, se afla pe teritoriul întreprinderii, situată în *****, pe terenul înregistrat cu nr. cadastral *****, proprietate privată a întreprinderii. Potrivit ultimului, pe acest teren, în imediata vecinătate a

drumului de acces public, era stocat rumeguș din lemn, pregătit pentru comercializare ca îngrășământ natural.

Apărătorul a mai menționat că fără consimțământul administratorului victimei și fără titlu legal, Andrian SCOBICI, administrator al SRL „Adiscom AS”, a pătruns cu un tractor telescopic dotat cu cupă pe terenul SRL „Nalan-Lux” și a început dislocarea și amestecarea rumegușului cu pietriș și moloz, după care a depozitat acest amestec peste grămezile de materiale din lemn existente, cauzând compromiterea acestora.

Apărătorul a mai adăugat că acțiunea s-a desfășurat în mod intenționat și repetat, în ciuda somațiilor verbale ale reprezentantului victimei, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional a manifestat o atitudine sfidătoare, afirmând că „îi plac problemele” și a încetat activitatea doar în momentul în care a fost apelat serviciul 112. Ulterior, în baza plângerii depuse, la 13 ianuarie 2025 a fost înregistrat procesul penal nr. 20253300026, care a fost examinat de organul de urmărire penală din cadrul Procuraturii Strășeni, iar în urma investigațiilor, procurorul Ana GUREU, prin Ordonanța din 05 martie 2025, a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, reținând că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de violare de domiciliu (art. 179 Cod penal) sau samavolnicie penală (art. 352 Cod penal), motivând în partea samavolniciei că prejudiciul estimat nu a atins cotele necesare pentru ca acțiunile cet. Andrian SCOBICI să capete caracter penal, însă, tot prin ordonanța din 05 martie 2025, procurorul Ana GUREU, a dispus, în mod expres, pornirea procesului contravențional, reținând că fapta constituie contravenția prevăzută la art. 335 Cod contravențional, adică samavolnicia.

Cu toate acestea, contrar probatoriului administrat și în contradictoriu cu constatările din ordonanța din 05 martie 2025, procurorul Larisa DAVID, prin Ordonanța din 28 mai 2025, a dispus încetarea procesului contravențional pe motivul că „nu există faptul contravenției”, fără a analiza în mod corespunzător caracterul arbitrar al acțiunii, lipsa oricărui titlu legal sau împuternicire, și modul intenționat, conștient și repetat în care a fost exercitat un drept presupus, prin încălcarea ordinii de drept. În aceste condiții, pentru apărarea drepturilor, victima este nevoită să se adreseze instanței de judecată, pentru anularea ordonanței din 28 mai 2025 și obligarea procurorul să emită o decizie de sancționare, în vederea tragerii la răspundere a persoanei care a săvârșit fapta antisocială.

Reprezentantul SRL „Nalan-Lux” avocatul Marin BARCARU, a mai menționat că contestația urmează a fi admisă, întrucât ordonanța contestată ignoră existența faptei materiale și natura ei vădit arbitrară, manifestată prin exercitarea unui drept presupus fără respectarea cadrului legal. Soluția de încetare emisă de procuror contravine probatoriului administrat și creează un precedent periculos de tolerare a acțiunilor abuzive asupra proprietății private, precum și prin prisma argumentelor de fapt și de drept invocate în conținutul contestației.

În contestație a mai fost menționat că potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, copia ordonanței a fost expediată în adresa avocatului la 04 iunie 2025 și a ajuns la destinație la 06 iunie 2025, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire și plic, iar la 18 iunie 2025, prin intermediul cancelariei a fost depusă contestația la autoritatea din care face parte agentul constatator, astfel consideră că termenul pentru depunerea contestației a fost respectat, iar agentul constatator urmează să expedieze cauza spre examinare către

Judecătoria Strășeni (sediul Central). Astfel, în lipsa vreunui motiv de inadmisibilitate expres prevăzut de lege, instanța este obligată să admită cauza în examinare. În speță, nu există niciun motiv de inadmisibilitate. Din contra, contestația exprimă o obiecție legitimă, rezonabilă și întemeiată împotriva unei soluții de încetare care ignoră elementele obiective ale faptei comise și riscă să lase fără răspuns o conduită antisocială dovedită. Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Kudla c. Poloniei, Zubac c. Croației, Golder c. Regatului Unit), accesul efectiv la o instanță implică nu doar posibilitatea formală, ci dreptul efectiv și real de a contesta în mod util și eficient actele autorităților respectând astfel art. 6 din CtEDO.

Referindu-se la prevederile art. 447/1 alin. (2) Cod contravențional, care menționează că „după examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza), după caz, emite decizia asupra cauzei. Decizia comisiei administrative asupra cauzei contravenționale se adoptă sub formă de hotărâre” iar în baza alin. (7) din același articol, „Decizia asupra cauzei contravenționale se semnează de către persoana abilitată care a examinat cauza, iar decizia organului colegial de către președintele și de către secretarul ședinței” apărătorul a menționat că ordonanța din 28 mai 2025, emisă de procurorul Larisa DAVID, conținând dispoziția de încetare a procesului contravențional, nu a fost semnată de procuror, deși reprezintă un act de dispoziție procesuală care afectează drepturile unei părți vătămate, produce efecte juridice de închidere a procedurii, este actul final în examinarea contravenției, cu efecte echivalente unei hotărâri de clasare. Această lipsă atrage nulitatea absolută a actului, conform principiului general „quod nullum est, nullum producit effectum” și conform jurisprudenței naționale, care impune semnătura autorității emitente ca garanție de legalitate, autenticitate și asumare a răspunderii pentru conținutul actului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în mod constant că, dreptul Ia un proces echitabil include dreptul de a contesta un act valabil, emis în condiții de legalitate procedurală strictă și că actele autorităților trebuie să îndeplinească condiții formale care să permită exercitarea efectivă a controlului jurisdicțional.

Totodată, apărătorul a făcut trimitere la cauza Pellegrin v. Franța (1999), CEDO a reiterat că dreptul de acces la instanță presupune „posibilitatea reală și efectivă de a contesta actele autorităților care au un impact asupra drepturilor persoanei”, iar în cauza Alatul și alții v. Turcia (2005), Curtea a stabilit că „orice deficiență procedurală gravă inclusiv lipsa semnăturii pe actul decizional poate priva persoana de protecția efectivă garantată de art. 6 §1 CEDO”. Consecvent, în cauza Garcia Ruiz v. 4 Spania (1999), CEDO a constatat că neîndeplinirea formelor esențiale de redactare a unei decizii administrative (inclusiv semnătura) încalcă principiul „equality of arms” și securitatea juridică.

Apărătorul a mai menționat că acțiunile lui Andrian SCOBICI întrunesc cumulativ elemente constitutive ale contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional: subiectul-persoană fizică, cu discernământ, administrator de întreprindere subiect calificat; b) Obiectul juridic-ordinea publică și regimul legal de exercitare a drepturilor subiective; Dreptul de proprietate privată al altuia. c) Latura obiectivă - Acțiune voluntară și arbitrară, constând în intervenția fizică cu utilaj mecanizat asupra bunurilor altuia, fără

acordul proprietarului; încălcarea ordinii legale, întrucât nu există niciun act legal sau administrativ care să-i fi conferit un drept de intervenție și fapta nu constituie infracțiune, întrucât nu este îndeplinită condiția prejudiciului în proporții mari, dar produce un efect socialmente periculos care justifică sancționarea contravențională; d) Latura subiectivă-intenție directă, exprimată prin conduita recurentă și prin răspunsul provocator oferit victimei („îmi plac problemele”).

Apărătorul a menționat că această analiză corespunde interpretării date de doctrina juridică și de CEDO în cauza Berladir și alții c. Rusia(2012), unde s-a reținut că, „O conduită arbitrară, desfășurată în afara cadrului legal și împotriva voinței persoanei afectate, poate atrage răspunderea juridică, chiar dacă autorul susține că a acționat în interes propriu sau civic.”

Reprezentantul SRL „Nalan-Lux” avocatul Marin BARCARU a solicitat admiterea contestației, anularea ordonanței nr. 2 contr/25 din 28 mai 2025 și obligarea procurorului să continue procedura contravențională și să înlăture neajunsurile depistate.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 12 ianuarie 2026, a fost admisă contestația depusă de SRL „NALAN-LUX” împotriva ordonanței procurorului Procuraturii Strășeni, Oficiul Principal, Larisa DAVID din 28 mai 2025, în baza art. 335 Cod contravențional, ca fiind întemeiată. A fost anulată ordonanța emisă de procurorul Procuraturii Strășeni, Oficiul Principal, Larisa DAVID din 28 mai 2025, fiind dispusă remiterea neîntârziată către Procurorul raionului Strășeni a materialului cauzei acumulat în baza plângerii lui Valeriu PETREA, pentru examinare și adoptarea unei hotărâri în conformitate cu prevederile art. 274 Cod de procedură penală.

4. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul Larisa DAVID a declarat recurs, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 12 ianuarie 2026 cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul a invocat că potrivit art. 396 alin. (3) Cod contravențional, în cazul refuzului începerii urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenție, procurorul dispune prin ordonanță motivată pornirea procesului contravențional și, prin derogare de la alin. (1), examinează cauza. Prin urmare, procurorul a acționat în strictă conformitate cu competența sa legală, emițând ordonanța de refuz al urmăririi penale și dispunând concomitent pornirea procesului contravențional — procedură reglementată expres de Codul contravențional, fără a fi necesară nicio intervenție a instanței de judecată în sensul obligării procurorului la examinarea cauzei..

Procurorul a mai menționat că, contestatarul a fost de acord cu soluția adoptată la 05 martie 2025 — refuzul pornirii urmăririi penale — fără a contesta această ordonanță în condițiile art. 313 Cod de procedură penală. În aceste condiții, referirea instanței în dispozitivul hotărârii la examinarea procesului penal în baza art. 274 Cod de procedură penală este neclară și lipsită de justificare juridică, mai ales în condițiile în care însuși contestatarul a acceptat soluția adoptată de procuror.

A mai menționat procurorul în cererea de recurs că hotărârea instanței din 12 ianuarie 2026 este neîntemeiată sub aspectul examinării procesului penal, instanța neprecizând în mod clar și coerent rațiunile pentru care a considerat că art. 274 Cod de

procedură penală este aplicabil în speță, în condițiile în care cauza fusese deja soluționată pe cale contravențională.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Daniela HEDEA în numele persoanei interesate, Andrian SCOBICI a declarat recurs, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 12 ianuarie 2026 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care ordonanța de încetare a procesului contravențional să fie menținută ca legală și temeinică, iar contestația SRL „Nalan Lux" să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs, apărătorul a menționat că instanța de fond, anulând ordonanța procurorului și dispunând remiterea cauzei pentru examinare suplimentară, a transformat controlul jurisdicțional într-o reluare a procedurii contravenționale — soluție neprevăzută de lege și contrară arhitecturii Codului contravențional. Competența instanței de a examina contestațiile în temeiul art. 448 Cod contravențional nu este nelimitată și nu poate degenera într-o substituire a procurorului sau într-o obligare indirectă a acestuia de a relua examinarea unei cauze în lipsa constatării unei fapte contravenționale.

Apărătorul a mai menționat că potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, dacă nu există fapta contravențională, procesul contravențional încetează. Această normă este clară și imperativă, fără loc pentru interpretări extensive sau soluții intermediare. Odată ce inexistența faptei a fost constatată de organul competent, procedura este epuizată, iar instanța nu poate transforma controlul său într-o invitație adresată procurorului de a reexamina o situație deja clarificată.

A mai menționat apărătorul că Instanța de fond a reținut că materialele cauzei nu conțin suficiente probe nici pentru a demonstra vinovăția, nici pentru a demonstra nevinovăția persoanei vizate. Or, această constatare confirmă tocmai corectitudinea soluției de încetare adoptate de procuror — lipsa probelor în sprijinul acuzației atrage aplicarea principiului in dubio pro reo, consacrat atât de legislația națională, cât și de jurisprudența CtEDO. A considera că insuficiența probatoriului justifică remiterea cauzei echivalează cu o inversare inadmisibilă a sarcinii probei și cu transformarea procesului contravențional într-un mecanism de cercetare continuă în căutarea unei fapte care nu a fost constatată inițial.

A mai menționat apărătorul că instanța de fond a aplicat eronat art. 448 Cod contravențional, extinzând nejustificat efectele acestei norme. Controlul jurisdicțional trebuie să se limiteze la verificarea legalității raționamentului juridic și a respectării procedurii, nu la suplinirea rolului organului de urmărire în administrarea probelor sau la aprecierea oportunității continuării procedurii.

În cererea de recurs a mai fost menționat că trimiterea instanței la art. 274 Cod de procedură penală este greșită sub aspect juridic. Normele Cod de procedură penală sunt aplicabile în procedura contravențională doar în mod corespunzător și numai în măsura în care nu contravin normelor speciale ale Cod contravențional. Or, art. 441 Cod contravențional reprezintă norma specială care reglementează expres situația inexistenței faptei și impune încetarea procesului, fără a lăsa instanței posibilitatea de a dispune reluarea procedurii.

Apărătorul a mai menționat că prin soluția adoptată, instanța de fond a menținut artificial persoana lui Adrian SCOBICI sub suspiciune, în pofida faptului că organul competent a constatat inexistența faptei contravenționale. Aceasta contravine prezumției de nevinovăție garantate de Constituție și de art. 6 CEDO, precum și principiului securității raporturilor juridice. Niciun standard convențional nu obligă instanțele să repună în discuție, la nesfârșit, o acuzație infirmată doar pentru a satisface nemulțumirea unei părți interesate.

6. Conform art. 471 alin. (1)-(2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Instanța de recurs, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin. (1) Cod contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

La 17 februarie 2026, prin intermediul cancelariei instanței a parvenit referința depusă de avocatul Marin BARCARU în numele SRL „Nalan Lux”, prin care a solicitat ca recursurile declarate de procuror și de către avocatul Daniela HEDEA în numele lui Andrian SCOBICI să fie respinse ca nefondate, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

7. Analizând și apreciind motivele invocate în cererile de recurs, în cumul cu materialele cauzei și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursurile declarate sunt nefondate şi pasibil de a fi respinse, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01 februarie 2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04 octombrie 2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, de casare a acesteia, având în vedere că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură*

caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenționale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

8. Instanța de recurs reține că, la 28 mai 2025 prin ordonanța Procurorului delegat în procuratura Strășeni, oficiul principal, Larisa DAVID, a fost dispusă dispus încetarea procesului contravențional pornit în baza art. 335 alin. (1) Cod contravențional „samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație dacă fapta nu constituie infracțiune”, în privința lui Andrian SCOBICI, administratorul SRL„ADISCOM AS” pe motiv că nu există faptul contravenției

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancţiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 458 Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.*

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravențional, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau*

video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Subsecvent celor enunțate, Colegiul Penal reține că, la înfăptuirea justiției judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele contravenționale pe baza legii și în condiții care exclud orice presiune asupra lor.

9. Conform art. 396 alin. (1)-(3) Cod contravențional, *procurorul emite ordonanţa cu privire la contravenţia pe care a constatat-o în exerciţiul funcţiunii şi o transmite autorităţii publice cu competenţă de examinare a contravenţiilor. Procurorul constată şi examinează contravenţiile prevăzute la art.336. Procurorul emite ordonanța cu privire la contravenţia pe care a constatat-o în exerciţiul funcţiunii şi o transmite autorităţii publice cu competență de examinare a contravențiilor. În cazul refuzului începerii urmăririi penale, încetării urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenţie, procurorul dispune, prin ordonanţă motivată, pornirea procesului contravenţional şi, prin derogare de la alin. (1), examinează cauza.*

Conform art. 449 Cod contravențional, *dacă în procesul contravenţional se constată că fapta considerată contravenţie a fost săvârşită în condiţii care o plasează sub incidenţa legii penale, dosarul se remite neîntârziat, prin încheiere motivată, procurorului, după competenţă. Dacă, în mersul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală se constată că fapta care se considera infracţiune este contravenţie, dosarul se remite neîntârziat, prin ordonanţă motivată, procurorului, care procedează conform art.396 alin.(2).*

Conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional, *procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Conform art. 22 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, *nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat pentru săvârşirea faptei penale cu privire la care a fost emisă o ordonanţă neanulată de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală şi/sau de clasare a cauzei, sau de refuz în pornirea urmăririi penale ori cu privire la care a fost pronunţată o hotărâre judecătorească 3 definitivă de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal. Ordonanţele procurorului de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală şi/sau de clasare a cauzei ori de refuz în pornirea urmăririi penale împiedică pornirea sau continuarea procesului penal în privinţa aceleiaşi persoane pentru aceeaşi faptă, cu excepţia cazurilor cînd aceste ordonanţe au fost anulate.*

10. Din materialele cauzei, Colegiul penal atestă că potrivit informației din 11 decembrie 2024, ora 10:49 parvenită la serviciul 112, cet. Valeriu PETREA a comunicat că are conflict cu cet. Andrian SCOBICI.

Ulterior, în baza plângerii depuse, la 13 ianuarie 2025 a fost înregistrat procesul penal nr. 20253300026, care a fost examinat de organul de urmărire penală din cadrul Procuraturii Strășeni, iar în urma investigațiilor, procurorul Ana GUREU, prin Ordonanța din 05 martie 2025, a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, reținând că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de violare de domiciliu (art. 179 Cod penal) sau samavolnicie penală (art. 352 Cod penal), motivând în partea samavolniciei că prejudiciul estimat nu a atins cotele necesare pentru ca acțiunile cet. Andrian SCOBICI să capete caracter penal, însă, tot prin ordonanța din 05 martie 2025, procurorul Ana GUREU, a dispus, în mod expres, pornirea procesului contravențional, reținând că fapta constituie contravenția prevăzută la art. 335 Cod contravențional, adică samavolnicia.

Prin ordonanța din 28 mai 2025 emisă de procurorul delegat în Procuratura Strășeni, oficiul Principal, Larisa DAVID, a fost dispusă încetarea procesului contravențional pornit în baza art. 335 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Andrian SCOBICI, administratorul SRL ,,Adiscom As” pe motivul că „nu există faptul contravenției”.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că pretinsele acțiuni s-ar fi produs într-o zonă situată în mun. Strășeni, str. Ștefan cel Mare, în vecinătatea mai multor terenuri ce aparțin diferiților agenți economici precum și a unui drum public.

Potrivit extraselor cadastrale ce se regăsesc în materialele cauzei, terenul cadastral cu nr. ***** aparține proprietarului SRL „Nalan-Lux” și este situat pe *****, însă terenul invocat de SRL „Nalan-Lux” nu este delimitat clar în raport cu zona în care s-au desfășurat pretinsele acțiuni imputate lui Andrian SCOBICI. Terenul cu nr. cadastral *****, având modul de folosință cale de comunicație aparține Unității Administrativ Teritoriale Strășeni. Terenul cu nr. cadastral *****ce aparține lui Sandu Vera, a fost transmis prin contractul de comodat către SRL,,Adiscom As”, confirmat prin actul de predare-primire anexat la materialele cauzei. (f.d. 92)

Colegiul penal este solidar poziției instanței de fond care a constatat că, din analiza coroborată a contractului de comodat și a actului de primire-predare rezultă, în mod neechivoc, că Andrian SCOBICI nu a acționat în nume propriu și nici în calitate de titular al vreunui drept real asupra terenului în discuție, ci exclusiv ca reprezentant al persoanei îndreptățite, deținătoare a unui drept de folosință asupra terenului limitrof. Această împrejurare relevă faptul că manifestările sale de voință și faptele materiale imputate se circumscriu exercițiului derivat al dreptului de folosință, fără a putea fi interpretate ca acte de stăpânire autonomă sau de posesie în sens juridic deplin.

Tot aici, Colegiul penal menționează că din probele administrate reiese că zona pretins litigioasă nu are natura unui teren individualizat din punct de vedere juridic și cadastral, ci constituie un spațiu neamenajat, lipsit de delimitări materiale clare și de semne exterioare certe de hotar, utilizat în mod tradițional și constant ca acces comun de către mai mulți utilizatori. Or, în absența unor limite fizice sau juridice determinate, acest spațiu nu poate fi calificat drept obiect al unui drept exclusiv, ci reprezintă o suprafață afectată unei folosințe colective, tolerată și exercitată în fapt, fără opozabilitate exclusivă față de terți.

Colegiul penal reține că potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului, se constată că, cercetarea s-a efectuat pe teritoriul cu nr. cadastral ***** ce aparține lui SRL

„Nalan-Lux” situat în mun. Strășeni, pe *****. Pe partea dreaptă se observă teritoriu cu nr. cadastral *****ce aparține cu drept de proprietate SRL „Nalan-Lux”. Din partea dreaptă este prezentă o construcție cu un nivel, iar adiacent peretelui construcției menționate la pământ sunt păstrate mai multe obiecte, preponderent lemn, buturugi de diferite dimensiuni. Totodată, pe teritoriu este prezentă și o grămadă de pământ, amestecat cu rumeguș de lemn, pietriș. În spatele acestei grămezi, se observă 11 buturugi de lemn lungi, lungimea cărora este imposibil de determinat, din motiv că grămada de pământ cu rumeguș de lemn le-a astupat. De la drum de acces pe partea stângă se observă gardul și poarta SRL ‚Adiscom”. Mergând înainte pe drum de acces după teritoriul SRL ‚Adiscom” este prezent teritoriul SRL „Aervent-Sistem” care este îngrădit cu gard metalic....(f.d.51 și verso).

Potrivit procesului verbal de audiere a contravenientului Andrian SCOBICI din 05.05.2025, prin care a cesta a declarat că, în luna decembrie 2024 fiindu-i create obstacole în accesul în proprietatea sa privată, a decis să curețe terenul public și deșeurile care propriu zis îl împiedicau să aibă acces liber și necondiționat către proprietatea sa....(f.d.79-80)

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de fond întemeiat a stabilit că, Andrian SCOBICI de sine stătător a amestecat rumegușul cu pietriș și moloz pe teritoriul SRL „Nalan-Lux”, faptele recunoscute de către acesta prin declarațiile sale din data de 05.05.2025 (f.d.79-80) precum că, a decis să curețe terenul public și deșeurile care propriu zis îl împiedicau să aibă acces liber către proprietatea sa.

Tot aici, Colegiul penal atestă că, potrivit celor consemnate în procesul-verbal de cercetare la fața locului, accesul către SRL „Adiscom” se realizează dinspre drumul de acces public, unitatea fiind amplasată pe partea stângă a acestuia, în timp ce SRL „Nalan-Lux” este situată pe partea dreaptă a aceluiași drum.

În aceste condiții, din actul procedural menționat nu rezultă în mod clar și neechivoc care segment ori care parte determinată a drumului de acces către SRL „Adiscom” ar fi fost pretins ocupată de obiectele aparținând SRL „Nalan-Lux”, lipsind o individualizare precisă a suprafeței vizate, sub aspect topografic și funcțional, fapt ce exclude stabilirea certă a existenței unei ocupări nelegitime a accesului.

Mai mult, din conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului se menționează clar că pe terenul cu nr. cadastral *****ce aparține cu drept de proprietate SRL „Nalan-Lux” se află o construcție, iar adiacent peretelui construcției menționate la pământ sunt păstrate mai multe obiecte, preponderent lemn, buturugi de diferite dimensiuni. Totodată, pe teritoriu este prezentă și o grămadă de pământ, amestecat cu rumeguș de lemn, pietriș. În spatele acestei grămezi, se observă 11 buturugi de lemn lungi, lungimea cărora este imposibil de determinat, din motiv că grămada de pământ cu rumeguș de lemn le-a astupat, faptele care denotă cert că, obiectele date se aflau pe teritoriul SRL „Nalan-Lux”, iar Andrian SCOBICI nu avea nici un drept legal să intre pe acest teritoriu fără permisiunea persoanelor de conducere a SRL „Nalan-Lux”.

Având în vedere cele menționate supra, Colegiul penal atestă că agentul constatator nu a examinat plângerea şi circumstanţele invocate de Valeriu PETREA – administratorul SRL „Nalan-Lux”, fără a efectua toate acţiunile posibile pentru stabilirea adevărului şi

pentru elucidarea celor invocate în plângere şi în lipsa unor probe concludente şi pertinente, a concluzionat despre necesitatea încetării controlului în baza plângerii depuse de Valeriu PETREA.

11. Cu referire la argumentele invocate de procuror în cererea de recurs, Colegiul penal reține următoarele.

În primul rând, obiectul contestației declarate de SRL „Nalan-Lux” nu este ordonanța din 05 martie 2025 privind refuzul pornirii urmăririi penale, ci ordonanța distinctă din 28 mai 2025 prin care procurorul Larisa DAVID a dispus încetarea procesului contravențional. Prin urmare, acceptarea soluției de refuz al urmăririi penale nu implică și acceptarea soluției de încetare a procesului contravențional — cele două ordonanțe sunt acte procedurale distincte, produc efecte juridice diferite și sunt susceptibile de contestare independentă în condițiile art. 448 din Codul contravențional.

În al doilea rând, Colegiul penal constată că ordonanța de încetare din 28 mai 2025 a fost adoptată prematur, fără examinarea multilaterală a circumstanțelor cauzei. Competența de a examina cauza în temeiul art. 396 alin. (3) Cod contravențional nu înseamnă că procurorul poate adopta o soluție de încetare în lipsa unui probatoriu complet și concludent — competența nu echivalează cu dreptul de a se pronunța superficial. Or, procurorul nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de art. 381 alin. (4) Cod contravențional de a lua toate măsurile necesare pentru cercetarea completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei.

În al treilea rând, cu privire la pretinsa inexistență a faptei contravenționale - temeiul reținut de procuror pentru încetarea procesului - Colegiul penal constată că această concluzie este contrazisă direct de probele administrate în cauză. Astfel, din declarațiile lui Andrian SCOBICI din 05 mai 2025 rezultă că acesta a recunoscut expres că a intervenit fizic pe terenul în discuție, amestecând rumegușul cu pietriș și moloz, invocând că a efectuat „curățarea unui drum public”. Or, din procesul-verbal de cercetare la fața locului rezultă că obiectele deplasate se aflau pe terenul cu nr. cadastral *****, aparținând SRL „Nalan-Lux”, iar Andrian SCOBICI nu deținea niciun titlu legal care să îi confere dreptul de a interveni pe acest teren fără acordul proprietarului. Prin urmare, existența unei fapte materiale concrete — intervenția fizică cu utilaj mecanizat pe terenul altui proprietar, fără acordul acestuia — este confirmată chiar de declarațiile contravenientului și de procesul-verbal de cercetare la fața locului, ceea ce exclude concluzia că „nu există faptul contravenției”.

În al patrulea rând, referitor la critica procurorului privind trimiterea instanței la art. 274 Cod de procedură penală în dispozitivul hotărârii, Colegiul penal reține că aceasta vizează exclusiv redactarea dispozitivului, nu fondul soluției adoptate. Or, instanța de fond a constatat în mod judicios, prin raționamentul expus în considerente, că ordonanța procurorului a fost emisă fără examinarea completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei și că materialele acumulate sunt insuficiente pentru a demonstra vinovăția sau nevinovăția lui Andrian SCOBICI. Prin urmare, soluția de anulare a ordonanței și de remitere a cauzei pentru examinare suplimentară este pe deplin justificată sub aspectul fondului, chiar dacă temeiul juridic indicat în dispozitiv poate fi precizat.

12. Cu referire la argumentele invocate de avocatul Daniela HEDEA în numele persoanei interesate, Andrian SCOBICI, Colegiul penal notează următoarele aspecte.

Cu privire la pretinsa transformare a controlului jurisdicțional într-o reluare a procedurii contravenționale, Colegiul penal reține că instanța de fond nu a dispus reluarea procedurii contravenționale din proprie inițiativă, ci a exercitat tocmai competența conferită de art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional, care îi conferă dreptul de a judeca contestațiile împotriva deciziilor procurorului. Or, în cadrul acestui control, instanța a constatat că ordonanța de încetare a fost adoptată prematur, fără examinarea completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, contrar obligației imperative prevăzute de art. 381 alin. (4) Cod contravențional. A accepta că instanța nu poate cenzura o soluție de încetare adoptată fără epuizarea mijloacelor legale de probare ar goli de conținut însuși controlul jurisdicțional reglementat de art. 448 Cod contravențional.

Cu privire la caracterul imperativ al art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, Colegiul penal reține că norma art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional este imperativă în sensul că impune încetarea procesului atunci când inexistența faptei este certă și rezultă dintr-un probatoriu complet. Or, în speță, instanța de fond a constatat că procurorul Larisa David nu a examinat circumstanțele cauzei sub toate aspectele și că materialele acumulate sunt insuficiente pentru a stabili cu certitudine inexistența faptei. Prin urmare, condiția aplicării art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional — constatarea certă a inexistenței faptei — nu era îndeplinită, întrucât Andrian SCOBICI a recunoscut personal, prin declarațiile din 05 mai 2025, că a intervenit fizic pe terenul în discuție, iar din procesul-verbal de cercetare la fața locului rezultă că obiectele deplasate se aflau pe terenul cu nr. cadastral ***** aparținând SRL „Nalan-Lux”. Aceste elemente probatorii sunt incompatibile cu concluzia că „nu există faptul contravenției”.

Cu privire la pretinsa aplicare eronată a art. 448 Cod contravențional, Colegiul penal reține că art. 448 Cod contravențional conferă instanței competența de a verifica legalitatea și temeinicia deciziei procurorului, ceea ce implică în mod necesar dreptul de a constata că soluția a fost adoptată cu încălcarea obligației de cercetare completă și obiectivă. Instanța nu a dispus ea însăși administrarea de noi probe și nu s-a substituit procurorului în aprecierea lor - a constatat exclusiv că ordonanța contestată a fost emisă cu nerespectarea art. 381 alin. (4) Cod contravențional și a remis cauza organului competent pentru examinare suplimentară, soluție perfect compatibilă cu limitele controlului jurisdicțional.

Cu privire la pretinsa inaplicabilitate a art. 274 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că temeiul real al hotărârii instanței de fond este constatarea că ordonanța procurorului a fost emisă prematur, fără examinarea completă a circumstanțelor cauzei, constatare pe deplin justificată și întemeiată pe art. 381 alin. (4) Cod contravențional și art. 19 Cod de procedură penală. Prin urmare, o eventuală imprecizie în indicarea temeiului juridic din dispozitiv nu poate afecta legalitatea și temeinicia soluției adoptate pe fond.

13. Instanța de recurs subliniază că, recursurile înaintate nu conțin temeiuri prevăzute de art. 466 Cod contravențional pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile și

fondate, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia adoptată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

14. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererile de recurs declarate sunt neîntemeiate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate și a menține hotărârea contestată fără modificări.

15. Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul procurorului delegat în Procuratura Strășeni, oficiul Principal, Larisa DAVID și recursul avocatului Daniela HEDEA în numele persoanei interesate, Andrian SCOBICI, declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 12 ianuarie 2026 și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul: **Marcel JUGANARI**

Judecătorii: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU